

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אך את זה לא תאכלו
ממעלי הגדה וממפריי
הפרסה את הגמול כי מעלה
גדה הוא ופרסה איננו מפריס
טמא הוא לכם: "קרא יא י"

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

לְאִתּוֹי חֲלוּבֵי. דאָסור. וואָס"ו שוועט
 דאָס"ו אַזע"נ ל'ן ל'מירמ דרוקן שטע"ן ע
 ב'נחמך פטור. וכלל דרישא ל'ן אַזטער
 ד'כטפ'ן זמי דעזער יכ'ר אמו הא' שר
 הא': א'ל כעלי מומין מפיקר. אומס
 שטענענדי קודם פריין ועולדו לאַחר
 פריין ונגון שטפסן פשוט זכח אכילמ
 קדושתייהו למתפס פשוט וכלמ
 ש'לם זכח א'ל מתיפסן לכל זכח
 מירא' הא' לשם אמו זכח מתיפסן.
 היברי משכחה לה פירוש' הא' כלומר
 היברי משכחה פירא'ל מילמל' דממע
 כעלי מומין נפדין ושלם זכח אחר לה
 תיפס'ם אלא היכי עביד דמתיפס'ם
 אמו זכח ופדין במומן כשיל
 ג'נחן מומין. נימא א'ל תיכזא' דרכ
 כ'נא. דאמר לה' [טו:] כוונן ל'כיה א'ס.
 ו'איידי דמני רישא נפדין מתיפס'ם.
 ד'הודו א'ל חלפיו תמימים נפדין:
 ו'השומען כוונן פטור. דפ'א' דבריי' א'ה
 לעלי [טו:] א'ל א'קדוש פקדש' הא' קדשן
 מומן ק'א יאפלי ש'י פטור דא'ן א'ידין
 על שמיטת חוק אלא על המהקבל
 פפס'ם כדמ'ן כונח'ם כפרק פרת
 דמתיפס'ם כוונן פטור. כעלי מומין כ'ן
 כ'קטין. ד'ן עבירין ש'קדשן כוונן
 ש'פטור ומפיס' ש'עמא מה'א קרא' ואל
 פתח א'ל מענד לא יברוא' א'ל כל שמיט
 דא'י לנא א'ל פתח א'ל מענד א'ן
 ד'פרי יע'לו: ד'ן כ'נא ממיט חייב. דקמ'י
 ו'מא' [יד:] ומוק' לה דרוקן שטע"ן
 ו'הקבל כפריס הא': ו'אליב' דרבי
 עקיבא' דאמר. כשחית' קדש'ם
 פ'ס' המזבח מקדש ד'ן. ד'ה. א'ס על
 א'ל יד'רו. דוקן ט'לי'א כגון [ישי'ה מ]
 ה'טע' דק'ו שמיס. והכי לא יד'ו דא'ן
 מומן יזכר כל כ' הי' תנן כונח'ם
 פ'ס' המזבח מקדש ד'רוא' לו [ד'ה].
 ד' עקיבא' מקדש כעלי מומין כ'למ
 דא'ס על' לא יד'ו ואמר רבי יומן
 נגמ' [ס'ה:] לא הכשיר י'י עקיבא' אלא
 ש'קדש שטע"ן הווא' וכשירי כפופ'ם
 והוא דוקן הקדש'ן א'ל מומן. ל"א
 [י] דוקן ש'ס לו מוס כעפפ'ס ו'הכי
 קרי לעפפ'ס דוק' על העין כרקיע
 ד'כרי א'מפ'ס ככפרי א'רוד' העין
 דומה לעול'ס קטן העפפ'ס'ם נגמ'
 ה'רקיע והחמון כנגד הארץ והלנן
 ש'קרק' א'ל העין כנגד י'ס אוקייט'ס
 ש'ספוכ' א'ל העול'ס והשחור ש'זו ש'א
 כנגד דומה לגלגל מה'ה: קדוש' דמיה.
 ש'ככר נפדו: ו'אכלו כמומן. י'ממ'י
 ע'ד ש'וממו ו'אכלו נעלי'ם ככור
 ו'מעשר שא'ן נפדין אלא נאכלין כמומן.
 ו'אכלמ א'ל ד'ה מ'י קרי' כדמר
 כ'נא' מ'י קרי'ן וא'ן תמור'ן קרי'ן
 נאכלין כמומן נעלי'ם הי' נמי ליע'ד
 הא': ו'ה כ'נא א'ל א'למ' מתיפס'ם
 ד'יונים. הי'כר מה'ה: מ'נין לפמור'

פסולי המוקדשים שמהם. כגון דללחן
מכחי טמא הוא לכם ויירשני הכי יס
ודף (מל): לפסורם אשם. שמהם רועה
כו מוס: כל שכתקם משה. ומותרת
אשכנזי. להכי אחא ממפריס הפסרה
ממעלי הגרה לדבר הנא ממפריס הפ
לי אוקן דמים עד עשר שנים צין מ

במחצית השנייה לא אחרוני משפט
הוא סיפא "קמתי לקמן השומען
אחריו חלבו דשרי דששתא וילן
כל שכן חלבו דמילא בעלמא
לאחריו חלבו אמר מר
מתפיסין לכל זבה שרי
מיפקין הא בעלי בומין
הוא דאין מתפיסין הא
משכחת לה דמתפיסין
במומן נימא תיהיו דהוה
לך רב הונא ה"ה דר
נפרין ואידי דתנא ריי
נמי סיפא אין נפרין
רישא לכל זבה שריצה
זבה שריצה והשומען
הוא אמת חייב ומוק
ואליבא דתני דאמר
לפני פדיונו בין לאחר
אמר ר"נ אמר רבה ב
פדיונו מזה מאי טעמא
מכח קדושה דהוה
אלימא למיתפס פדיו
לה רב עמרם ⁽³⁾ ות
וכי כן מה בין זו לתמו
"תמורת בכור ומעשר
סוף כל העולם הרי ה
במומן לבעלים אמר
עליו וזה שם אמו על
בכור ומעשר מיקראי
מיתאכלן לבעלים אף
שם אמו עליו תמורת
קדשים לא מיתכלי אלא
נמי לא מיתכלי אלא
למיתפס פדיונה תניא
לתמורת פסולי המ
לומר ממעלי הגדה ה
לחמש חמאות מתות
מבא נפקא תניא נמי
מתות תלמוד לומר
חמש חמאות מתות ה
כי אתא קרא לתמורת
הילכתא תיא"י כל
רועה אלא לעולם
ואצטרף קרא ואצטר
הוא אמינא לרעיה
ואי מהילכתא הוה
איכרי ואכל מהני
איכא לאו ליכא קמ
ואיבעית אימא לאק
גרה לדבר הבא ממפ
במיתה אף כאן במי

הלוקח עובר פרתו פרק שני בכורות

פז.

ורמזורה שלארד פרייזר. יאס מאמר מאי שנה מולדת
דלעבר ואמילד לאחר פרייזר דחשנין נעיל ילד זני
ואיל ד' ויש למר דולדות אין בהן קדושה אלא מהא אמן יכין שגפדית
שקעה קדושה למרי ככזי יכאל יאע"ג דלכא חסור גזח ועבודה

אין כח לאיסור מועט ^אמה שיחול על ידו קדושה על הולדות ^בחלה תמורה קדושה ^ג(בהכרח) יכיון דגלי קרא שחלה על בעלת מוס קבוע חלה ה"ה לאחר שדיין אלה דלא קרנא אכל תמורה לפני שדיין קרנא יעדיפא מולדות לפני שדיין דליכא מ"ד לעיל לרעיה וכן מניח לשון הקונטרס דנעמקין שמתא יפ"ר ש"י כגון לאשרי שדיין דלא מלי דמקרב יאז דלאאשרי קרא דממעלי הגרס בסמיך לללא אחא דמסכרנא יעזנו דלא קרנא דלאמר גבי חמקן יאז יסח"ג אמר בסמוך גבי חמס תעלות ועוד י"ז לפרס קרנא יסכרנא לרבי דאי לאו קרא הוא אמינא לא קדשה כלל לכזי יאזיל מולדות דלעברא וואליד לאחר שדיין ואי לאו סכרנא וואליד אמינא ^דיעה עומא דא קרנא ^הסוי ומניח דז שיא עומא יופיל זו מוס דפ"י הקונטרס בסמוך יאז דפריש רז עמרס ויתחיל במומה לנעמקין אסכרנא דרז נמן פריי: תלמוד ^ואשר מבע"ה הגרס:

והא דדרשין כפ"ק ושלף עד
(א) ים לך דבר שהוא מעלה גורל ולי
אמא האכלו כגון פסח טעם
הטעם האכלו דרים טעם קדשא ואת
אלה לא תאכלו והכא דרים מסיפיה
קדשא תאכלו הוא לכא יא מי מרי
קדלי מצי: **הא** בי אתא קרא
למורתי אשם. **והא** פירוש דגמרי
מנין לחמש טעמות ממות יבגדן כחשם
רועה וטעמא הוא היינו שריעה עד
שיפאכז דפריס הקוטערס:
כל שבתאט טהה כחשם יריעה
אומר רבינו חס דרעייה מדרבנן
היא ולפי שקטק חמשים ריעי נקט
ככל דוכחא כחשם יריעה אכל הילכתא
כלי יחמא מלאויראיה דכל כטעמאט
מחא כחשם קרב עולה כלאמר
כפחמים שליח (וקו) פרק אלו דברים
(דף עג.) אשם שיתקל לריייה שיחטו
כחשם עולה שחט פירוש זה:

פ' העמיד ולדות רחם אמותיהן.
 פירש הקוטרס שמה
 (ו' הפתח להיות לו כח בולדות ואמר
 לו אם ימותו הנסמות תטול בולדות
 המגיעות לחלקי יורש מהם יד' [לחלקן]
 דמיס ינפירוס משמע בגמרא כמו
 שפירשמי לשם כלל בתוספתא קמי
 מחו האמהות והעמיד ולדות:
 ח'

צאן ברזל מן העובר כוכבים
 ולדותיהן.

ידה דלא מ'זו למיקרב: **ממעלה הגרס טמא הוה.** דסימיה דקרא
בכחילה וא'זו וז תמורה ספול המוקדשין: **המש טעו'טא.** מפ'ש בתמורה
לא קריבה והא טמא דקרא ה"ק הניחובו עד שי'א טמא כלומר שיפול
מ'זו ל'זו ל'זו. דל'ן עובר כל'זו: **דל'א לאו.** לא חלכלו ממעלה הגרסי'ס:
בת' דל'א ל'זו. מ'קרא תמורה ספול המוקדשין ל'אחר פ'דיון דנ'קא
מקבל ל'ן כר'ז. ש'ס לו עו'ד כוכ'כס בהמו'זי נדמ'ס ק'זו'ן ולת'
ל'ן עד א'זו וז'ן י'זו ב'י'ס: ט'ולדמ'זין פ'טור'ן. מ'ן הבכורה:
ולדמ'זין

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

ל א מ"י פ"ד חלשט חמור
 הלכה ו:
 לא ב מ"י פ"ג סס הלכה ד:
 לא ג מ"י פ"ד חלשט חמור
 המקדשין הלכה א:
 לא ד מ"י סס ח"י ד:
 לא ה מ"י פ"ד חלשט חמור
 הלכה ב חמור חמור חמור
 הלכה ג חמור חמור חמור
 חמור חמור חמור חמור

לעזי ריט"י

טיל"א [טייל"א]. קרום על
העץ שמסמסם את הראייה.

מוסף רע"י

דאמור אים עלול לא ירדו. הלכן
היילו יאפנים לא ירדו. הייבן
עליהן מתוך חובותיך לא. הורו הן
בכבודו ובעשרו. לכל קדושת נאמר
תישבע. שלא יתביי ויטעיל נאמר
עמל נהן מוט ונאמר ונחמנו באה.
לא "שבחאמא מתה באשם
דוועט. על שנים ויטע
דמו לקח החומר. עולה נער לשם
ישועה לבתיים. און מחדש דרם
הייבן איהם בקבלים ונאמור,
יכל נמן שיהא עם איש יולא תהלין
לימור. לפיכך ירעה ויחול משמנו
אין יעיל להשחיתו מאשם אטעלה

שיטה מקובצת

[illegible]